

«ELS PARCS EÒLICS DE LA TERRA ALTA SÓN IMPRESCINDIBLES»

Entrevista

Catalunya, endarrerida. El país porta molt de retard en la implantació d'energies renovables i la transició energètica i, en particular, dels parcs eòlics

ANTON MONNER
GANDESA

Jaume Morron és soci-director de Dialec-Comunicació i gerent d'EOLICCAT, entitat que agrupa les empreses amb parcs eòlics a Catalunya.

Per què els parcs eòlics de la Terra Alta i el Baix Ebre són imprescindibles?

Els parcs eòlics que ja generen electricitat neta, autòctona i renovable a la Terra Alta i el Baix Ebre i els cinc nous que es troben en la darrera fase de llur tramitació a Vilalba dels Arcs, Gandesa, la Pobla de Massalua, el Pinell de Brai i Benifallet són imprescindibles per assolir els objectius de la Generalitat i el Parlament per al desenvolupament sostenible, si volem que Catalunya no perdi el tren de la transició energètica i del progrés.

Arribem tard?

Catalunya porta molt de retard en la implantació d'energies renovables i, en particular, dels necessaris parcs eòlics que han d'entonar el nostre sistema energètic amb la música que sona arreu del món: renovables, renovables i renovables per mitigar al màxim possible la crisi climàtica.

Si a Catalunya funcionen 811 generadors i a la Terra Alta 148, que signifiquen el 25% de la potència instal·lada, per què se n'han de construir altres?

La normativa que regula la implantació de parcs eòlics a Catalunya n'és la responsable. Amb la finalitat de preservar els valors naturals, culturals, patrimonials i paisatgístics, el mapa d'implantació ambiental de l'energia eòlica a Catalunya –elaborat l'any 2000 i aprovat l'any 2002– qualifica el territori en tres categories: incompatible, condicionada a una declaració d'impacte ambiental favorable i compatible. Resulta que les zones amb més i millor recurs eòlic estan incloses a la categoria d'incompatibles amb la implantació de parcs eòlics. La conseqüència d'això és la concentració de

Jaume Morron és gerent de l'ens que agrupa les empreses amb parcs eòlics del país. FOTO: CEDIDA

projectes en aquelles àrees de Catalunya compatibles (o condicionades) en les quals el recurs eòlic és suficient, i que són molt limitades.

A la comarca es parla de massificació eòlica.

M'agradaria fer un brevíssim apunt sobre aquest concepte, encunyat pels grups locals contraris a la implantació de parcs eòlics i que s'ha assentat amb èxit als mitjans de comunicació. A ningú no agrada la massificació. En res. El terme és un encert des del punt de vista comunicacional, però és erroni. Crec que més que de 'massificació' s'hauria de parlar de

'concentració'. Crec que s'ha de revisar la situació actual: si obrim més zones per fer viable el necessari desenvolupament eòlic, s'acabarà la 'concentració'.

Es comenta que els generadors eòlics poden produir problemes de salut a la població que viu a menys de cinc quilòmetres?

És un comentari que no té absolutament cap fonament. Ni un.

Per què els diners que perceben els ajuntaments dels parcs no els dediquen directament a combatre el despoblament rural?

Aquesta és una pregunta que han de respondre als ajuntaments. No obstant això, vull aprofitar l'oportunitat per evidenciar l'enorme aportació que la implantació de capacitat de generació eòlica fa al territori concret on es construeixen els parcs com la que podria fer al conjunt del país, tant pel que fa a la creació d'ocupació com a la transferència de rendes al territori. La fabricació dels components comportaria l'ocupació de 1.830 persones cada any (no acumulatives) en el període del 2020 al 2030, ambdós inclosos. La instal·lació comporta l'ocupació de 750 persones cada any (no acumulatives). Finalment, l'operació i el manteniment suposa la creació de 60 llocs de treball permanents. Al final de l'any 2030 s'haurien creat 720 llocs de treball en l'operació i el manteniment dels parcs. La facturació dels parcs eòlics s'estima en 557,3 milions d'euros (2017) i les rendes transferides al territori en 63,6 milions d'euros (2017).

No seria raonable que els municipis productors tinguessin una rebaixa en la factura de la llum?

L'actual legislació no ho preveu.

Caldria que els governs de Madrid i Barcelona aprofitessin les lleis corresponents per beneficiar els municipis eòlics?

La transició energètica substituirà les tecnologies de generació elèctrica que utilitzen fonts energètiques fòssils o radioactives –que ocupen poc territori si només comptem les plantes de generació– per tecnologies de generació elèctrica que utilitzen fonts d'energia renovables, més difuses, i que, per tant, requereixen ocupar més espai. També augmentarà molt considerablement l'electrificació del sector energètic. Cal que les ciutats siguin actors principals en la transició energètica i per això hauran de liderar un diàleg sincer i productiu amb el país per a l'ús energètic d'amplis espais del territori. Una via pot ser endegar mecanismes legislatius que ho vehiculin.